

ČÍSLO

DRUHÉ

ZPRÁVODAJ SOKOLOVSKÉ ČURDY

NESOUTĚŽNÍ
PŘEHLIÐKA
AMATÉRSKÝCH
DÍVADELNÍCH
SOUBORŮ

22.-24.
ZÁŘÍ
2017

O ŠÍPKOVÉ RŮŽENCE aneb KOUZELNICKÉ DIVADLO

Královna ANDREA DUFKOVÁ; Růženka SIMONA KOZÁKOVÁ; sluha a havran Arnošt VÁCLAV MARIAN; sudička Máňa VLASTA LANGOVÁ; sudička Láďa JAN LENGÁL; alternace VLADIMÍR ZAJÍC; sudička Stáňa; výprava, kostýmy MARCELA JEŘÁBKOVÁ; hudba FILIP VRBA; světla, zvuk PETR ŽÁK; režie HANA ŽÁKOVÁ

Pětiminutovka zvědavé Danuše:

režisérka: Hana Žáková (Divadelní soubor při MKZ Horšovský Týn)

Jaké je složení vašeho souboru?

"Momentálně se potýkáme s nedostatkem mladých herců. Dříve pokud hráli manželé, tak samozřejmě přiváděli svoje děti, které pak také začali hrát, ale v současnosti nám spíše chybí mladí a noví nepřicházejí."

Kolik máte v současnosti herců v souboru?

"Měli jsme více, ale momentálně ten odliv mladých je. Poslední kdo nám odešel, tak byli čtyři mladí, velice šikovní, ale šli za prací do Prahy."

Jste v Sokolově poprvé. Jak se vám u nás hrálo?

"Já nehraju, že :D Myslím ale, že se našim hercům hrálo dobře. Máte skvělé zázemí."

Znáám vaše divadlo, pořádáte i přehlídku Pohárek Kandrásěk. Jaké máte zázemí?

"Myslím, že jsme spokojeni, protože by to mohlo být i horší. Občas se ovlivňujeme s kinem, které je ve stejných prostorech, takže dochází k situaci, že můžeme zkoušet jen jednou týdně. Máme sice malou zkušebnu nad kinem, ale pokud zkusíme nějakou věc, která potřebuje více prostoru, tak je to trochu komplikované. Zřizovatel nám ale v rámci možností vychází vstříc."

Děkuji Vám za rozhovor a přeji mnoho úspěchů... poslední otázka: Připravujete něco nového?

"Muž chce dělat Lucernu.. zase :D ale klasika to nebude. Opět to upraví, protože to připravoval pro určitý počet a ten počet se opět změnil, takže to musí znova trochu upravit. První čtenou bychom měli mít za 14dní."

Jak to viděl Morgan Freeman

Růženka

Horšovští se předvedli s pohádkou o šípkové růžence. Můžu říct, že jsem se bavil. Jejich nasazení a vtip, kterým zapojili děti do děje, bylo skvělé. Vyzdvihl bych vtip se sudičkou Láďou. Ale abych jen nechválil. Možná bych některé pasáže proškrtal, aby se hra trochu zrychlila. Ale diváci se bavili a Horšováci – moc díky. Zase někdy Vás rád uvidím.

Pohádka o Šípkové růžence v podání Horšovského Týna:

*Rozborový seminář pátek 22/9/2017.
FRANTIŠEK ZBORNÍK, MARTIN VOLNÝ*

Martin přivítal členy souborů, diváky a ostatní zúčastněné. Uvedl rozborový seminář s tím, že semináře nejsou hodnotící, ale pouze popovídání si o viděném a o dojmu, dopadu na nás všechny.

František vyzval publikum k reakci, k vyslání zprávy směrem k souboru. První ostych účastníků semináře se po pár vteřinách rozplyne a první reakci má člen divadelního souboru Divadlo bez zákulisí, tedy hostitelského souboru.

Lucka: „Potěšilo mne a překvapilo, jak pohádka začala... váš nástup se mi líbil. Líbily se mi předěly a

skoky v čase. Občas jsem hercům trochu nerozuměla, to bylo asi tak jediné negativní. Kompletně se mi to moc líbilo.“

Martin: „Byl jsem překvapen zahájením pohádky. Kostýmy se mi líbily. Trochu mi v některých místech přišlo, že bylo moc textu.. jakoby se to uměle natahovalo. Některé vtipy byly spíše pro dospělého diváka, kdy jsem měl pocit, že tomu rozumí jen dospělí a ne děti. Na dětského diváka mi to připadalo příliš otextované. Děti reagovaly výborně a čekal jsem kdy vylezou k vám nahoru na forbinu. Bavilo mě, kdy vousatému chlapovi říkali sudičko Láďo.“

scénárista Vladimír Zajíc: „Kde máš pocit že to bylo uměle natahované?“

Martin: „Myslím, že v mezihrách, kdy jste byli jako turisti.“

scénárista Vladimír Zajíc: „Díky.“

režisérka Hana Žáková: „Byla jsem spokojena i s ohledem na záskok za nemocného kolegu, kterého zastupoval neherec Vladimír Zajíc.“

František: „Odnáším si jako svatostánek to, že jsem viděl Vladimíra na jevišti. (pozn. Vladimír je dramaturg a režisér, nikoliv herec). „

členka souboru, která nehrála: „Potěšilo nás myslím všechny, když nám po představení divačka na ulici řekla, že se dlouho takhle veřejně nezasmála.“

František: „Obecně si myslím, že to je velmi chytře napsaná komedie pro rodinu s dětmi. Je to hra pro rodiče i prarodiče. I já jsem si tam našel humor, který nás těší. Všiml jsem si také, že některé fóry směřujete k dospělým a ne k dětem. Oceňuji, že pracujete s dětskou fantazií a umožňujete myšlenku toho, že je na pódiu všechno možné.

Začínáte jako turisti, kteří si vymyslí divadlo, ale končíte jako herci, kteří to divadlo hráli. Je potřeba zachovat rámec a končit jako turisti kteří si vymyslí divadlo. V opačném případě to vypadá jako blbý fórek, díky němuž vstoupíte do hry. Divadelníkovi schází dokončení rámce.

Druhou výtkovou poznámkou je, že pro mne jsou tam věci, kdy si dopovídáme větičku sem tam jako legráčku, ale nikam nás to neposouvá. Něco v tom smyslu jako když potřebujeme dodržet minutáž. Přijedou dvě sudičky, jedna na vozíku a druhá jí tlačí.. a dál s tím nic není.. je škoda, že se s tím dál už nepracujete. Třetí věc, která mi přijde důležitá, že si hrajeme s fantazií, interaktivita s dětmi, ale ta pohádka je přeci jen o tom, že se někdo provinil, následuje trest a ten trest je vykoupěn nějakým velkým činem. Vytrácí se však tenhle efekt v souvislosti s vašimi vtipky a já jsem

neměl ani chvilku strach o Růženku. Příkladem je, že Růženka má 16 let a všichni se radují a král jde pro dárky... ale to je přeci ten den D, kdy se Růženka má píchnout a usnout... tady má vznikat napětí. Všichni víme, že se to stane, ale nenavodíte nám obavu, která má přijít. Vytrácí se význam téhle pohádky. Pominuli jste základní moment pohádky: Máme strach, aby se Růženka probudila, máme strach aby to princ dokázal. Nevybudovali jste potřebné napětí. Cením, že jste pohádku neobrátili na ruby. Myslím, že pohádky jsou postaveny tak, aby byl souboj mezi dobrem a zlem a to je přidanou hodnotou. Dnes jsem neměl pocit hodnoty, abych byl v katarzi: "sakra..ano on to dokázal." Geniálně si hrajete s hodinami, ale to nejdůležitější... celou dobu si děláme starost o Růženku, to je vám ve výsledku fukpadá smysl šípkové Růženky... vy jste nám to nenabídli. Princ vypadá báječně na jevišti, ale je hrozně málo slyšet. Princ si je nejistý na jevišti a má na něm přitom být vidět rozhodnost, má být heroický a zachránit ji.

Hana Žáková: „Byla jsem donucena k tomuhle pokusu udělání pohádky, protože kolegové mají děti a chtěli představení primárně kvůli nim. Našla jsem si pohádku, kterou jste viděli. Autor to má i pro loutky, takže jsem se snažila předělat to i pro živé herce. „

František: „Ono je vidět, že to herci hrají s radostí. Vypadá to, že máš pocit se omlouvat, to ale nemusíš. Je nutné jen ty dvě situace udělat tak, že se budeme bát o Růženku a musíme cítit v Princovi hrdinu, jinak si dál můžete nechat legraci okolo.“

Martin: „Moc se mi líbil nápad hraní s časem. Nápad s Růženkou, jak vyrůstala.. jak se ráchala ve vodě, to vypadala trochu jako medůza, ale moc mě to bavilo. Je fakt, že děti se smáli ve chvíli, kdy měli mít strach o Růženku. Mezi výčtem toho jak je Růženka krásná, mladá a tvá touha se zamilovat mi vadilo najednou uvedení toho, že je bohatá.... to mi přišlo nevhodné... děti už vnímají, že prachy jsou hodně, ale nemělo by to být do dětí tlačeno... to mi přišlo moc.“

František: „Je problém, když chce člověk, aby hra byla atraktivní pro děti i dospělé a často tak sklouzává k tomu, že se uchýlí více k těm vtipkům pro dospělé. Všimněte si na co děti reagovali.... sudička Láďa, když přišel a dostával klackem.. to je to groteskní co funguje.... kdyby ubýly věty a přibýly tyhle akce bylo by to prima.“

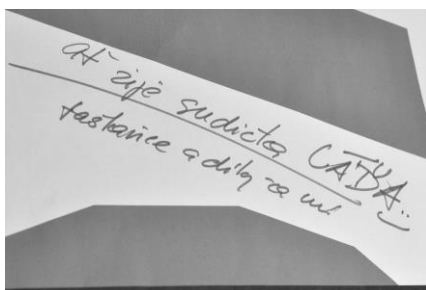
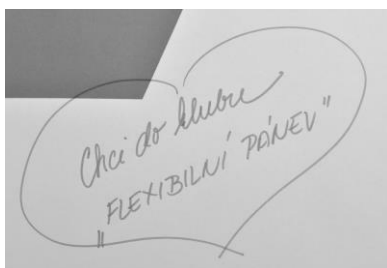
Růženka

zámek trním zarůstá
království si dvacet dává
ticho, pusto, jen prapor
tu kolemjdoucím mává
Princezna tiše čeká
na polibek co vrátí smích
na prince co skloní se,
aby ji život znovu vdých
Tak se klidně usad'te
zvonec začátek hlásí
pohádka právě začíná
jak dopadne asi

Martin Volný alias Freemann

FIX POPULI

Sudička Vlád'a super, chci věštbu jenom od něj.
Pohádka pro dospělé, super, skvěle jsem se bavila.
Myslím si, že se dospělí bavili jak děti.
princ odér + princezna Parfunéra = <3
Surrealistické psycho
Taškařice – díky za ní

GENERÁLKA CÍSAŘE NAPOLEONA

autor Jiří Hubač, režie Daniel Hnát

Napoleon IVAN SÝKORA; Joseřina Pontiová
GABRIELA DUŠKOVÁ;
Generál Bertnand JIŘÍ BERGLER; Generál Gourgoude
DUŠAN MENŠÍK; Kapitán Popelton JAROSLAV
MRZENA; Kuchař LUDEK ŠVĚHLA; Guvernér sir
Lowe ZDENĚK DUŠEK; Knihovník DANIEL HNÁT

Jméno císaře Napoleona Bonaparte a jeho život zná snad každý. Jeho životní cesta byla provázána snad jen úspěchy. Když se ale po velké porážce u Waterloo dal pod ochranu anglické koruny netušil, že se jeho životní prostor zmenší jen na pár metrů vyhrazených mu ve starém opuštěném domku uprostřed ostrova svatá Helena. Tento kus skály je snad nejopuštěnějším místem na světě. O životě Napoleona na svaté Heleně se toho moc neví. Ale třeba se tento příběh skutečně stal. Když se po třech letech Napoleonova vyhnanství

jako zjevení objeví prostá žena z Paříže, začne se odehrávat příběh plný nečekaných zvratů a situací. Náš Napoleon zde získává možnost podívat se na svět jinými očima. To je zkušenost kterou by měl v životě projít každý. A třeba si i náš divák uvědomí, že někdy je svatek mrkve silnější zbraní než deset kanónů a pár legračních xichtíků cennějších než válečné dobrodružství

GENERÁLKA CÍSAŘE NAPOLEONA:

*Rozborový seminář pátek 22/9/2017.
FRANTIŠEK ZBORNÍK, MARTIN VOLNÝ*

František: „Přesuňme se od Růženky, která nám do druhé hry už vyrostla a nepovedeně se nám vdala v Paříži, a protože je protřelá životem, nechala se opíchat více růžemi tak přesune na ostrov svaté Heleny. Co nám na to řeknete vy, diváci“

scénárista Vladimír Zajíc: „Protože jsem tuhle inscenaci viděl na Perleni v Bechyni a byl jsem potěšen, překvapen a oslněn, jsem rád, že tomu bylo stejně i tady. Jsem rád, že jste upravili úvod do historie a dnes se mi líbila i scéna. Měla vzduch a fungovalo mi to. „

Martin: „Upřímně řečeno, když jsme představení vybírali na letošní Čurdu, vznikla diskuze, zda ano či ne. Báł jsem se, že to je přílišná kláda jak pro herce tak pro diváka a chtěl bych se omluvit, že jsem o vás pochyboval. To co jsem viděl, bylo pro mne divadlo, jak scénou, která byla funkční, vzdušná, vše nějak hrálo, tak herecké výkony, před kterými se skláním. Musím říci, kam se hrabe Bohdalová, protože tohle mi přišlo opravdový a ne hraný. Vy jste ženská, která na tom jevišti skvěle fungovala a existovala. Byla jste strašně lidská. Vnesla jste obyčejný lidský život na jeviště. Neskutečná husina mi naběhla z vašeho podání repliky: "vyhostili mě".....to bylo něco co bylo najednou v tom ajfru bez pompéznosti lidsky nádherně proneseno. Líbilo se mi, že jsem vám všem rozuměl

narážky hozené přes rameno. Kuchař je pro mne kandidát na Čurdu.“

scénárista Vladimír Zajíc: „Souhlasím s Martinem a dalo by se říci: "smrdělo to člověčinou".. měl jsem z toho stejný pocit v Bechyni.“

člen divadelního souboru herec z grönholmovy metody-maďar: „Oceňuji entuziasmus, který do toho všichni herci vložili a tu vervu, ale myslím, že hlavní představitelka, která byla hodně dobrá, neměla rovnocenné protihráče. Nemám rád hraní do lidí a oni hráli na můj vkus příliš hodně do lidí, spíš měli hrát na sebe. Myslím, že v inscenaci měli spoustu nelogických věcí. např. jak vchází podřízení.... pokaždý vstupuje jako první někdo jiný a to by reálně nebylo.. Měli hrozně silné okamžiky díky moc dobrému textu, ale připadalo mi, že nejsou rozhodnutí zda to budou brát do groteska nebo jak vůbec.“

Pepa Beran: „Možná budu ještě černější. Přišlo mi, že je Napoleon příliš rezignovaný už od začátku... až smířený. Neseděl mi tenhle charakter ... Rozjezd hry byl pomalý. Chyběly mi dramatické situace. Ty které, byly dramatické, mi přišly zbytečně shozené vtipem. Situace kdy Napoleon jde jednat s guvernérem ostrova a on je opilý... čekal bych, že to mezi nimi bude jiskřit a to mi tu dramatickost shodilo. Takhle jsem to cítil.“

František Zborník: „Vystává problém žánru.. rozhodnutí v jakém žánru a o čem to chceme hrát. Co chceme sdělit. „

Hana Žáková: „Nechci říct, že mi vadil úvod, ale přišel mi dlouhý a nudný. Myslím, že byl až zbytečný, protože každý divák pochopil, kde se děj odehrává a má historické souvislosti. „

František Zborník: „Myslím, že bylo dobře, že se promluvílo o sv. Heleně a o tom, že je to pustý skalitý ostrov. Myslím naopak, že je nutné to sdělit, protože by to divák nemusel pochopit. „

"novic v divadelním světě": „Chtěl bych vědět jak se tváří divadelníci na roztleskávání publika?“

Vladimír Zajíc: „Chtěl bych se vyjádřit k roztleskávání... myslím, že tam nemá být... K problematice žánru, nechtěl bych tuto otázku dostat u zkoušky, do jakého žánru inscenace patří. Je těžké to specifikovat. Myslím, že je to vzdaný hold ženským.. proto generálka císaře Napoleona. „

Martin: „Cítuje Radka Černého... "my muži rozhodujeme o těch zásadních věcech a ženy o těch běžných... o těch jako co budeme jíst, kdy odejdeme, kdy přijdeme, co uděláme s penězi, ale o těch zásadních věcech, jako jaký vztah mám ke světu.. o tom rozhodují já sám." :) a myslím, že o tom tato hra je. „

František: „Pokud člověk nemá generálku, nemůže tuhle hru dělat. Vy máte generálku a to dobrou. V této

hře jsou dva konflikty... mezi generálkou a Napoleonem a druhý konflikt mezi vězňem a Napoleonem. První konflikt se vyvedl, ale druhý konflikt vám unikl... díky opilému důstojníkovi.“

Jak to viděl Morgan Freeman

Generálka

Vltavani, vy jste mi dali! Musím si přiznat, že jsem měl z vás strach. Jednak Generálka je obecně známý titul a má obrovské požavky na herce a herectví. Omlouvám se Vám za to. To, co jste předvedli byl neskutečný divadelní koncert! Představitelka Generálky je pro mě neskutečná herečka, a upřímě – kam se hrabe Bohdalka! Ale abychom nebyli nespravedliví, všichni jste byli skvělí! Skláním se před Vaším herectvím a jsem poctěn tím, že jsem Vás mohl vidět a užít si Vaše představení! Vstávám a tleskám. Díky Vám!

GENERÁLKA

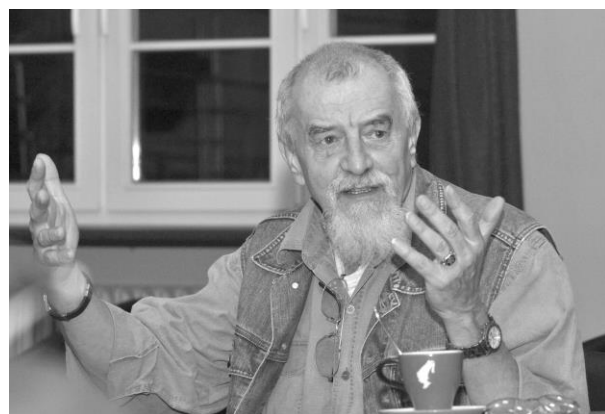
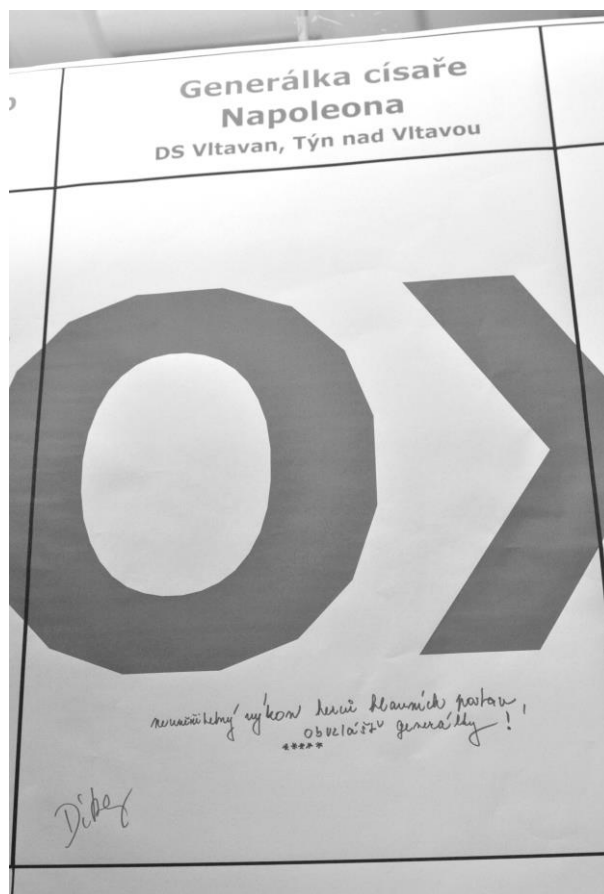
KAŽDÝ VOJEVŮDCE SNÍ
O VELKÝCH BITVÁCH
VÍTĚZSTVÍM SE OPÁJÍ
V PŘEDSTAVÁCH I VE SNÁCH

MIMO REALITU ŽIVOTA
VŠEDNÍCH LIDSKÝCH STAROSTÍ
VOJÁK KDYŽ ZNAVEN USÍNÁ
TAK MÁ JEN SNY O ŠTĚTÍ

BITVA MEZI ROZUMEM
A VÁLKOU ZUŘÍ STÁLE
SNAD GENERÁLA OSVÍTÍ
ROZUM CÍSAŘE I KRÁLE

Martin Volny alias Freemann

FIX POPULI

CO NÁS JEŠTĚ ČEKÁ

Sobota 23.9.2017 | 10:00 | 120 minut (včetně přestávky)

DEBILOVÉ – exLudvíci Plzeň

O souboru:

V roce 1992 s založil David Haták, absolvent a učitel literárnědramatického oboru LŠU (ZUŠ) z Ostrova a dlouholetý člen amatérského divad. souboru D3 Karlovy Vary, v té době student PeF v Plzni, divadelní skupinu MO, skládající se ze studentů různých plzeňských vys. škol, až na výjimku divadelně naprosto nezkušených. V dubnu 1993 uvedlo divadlo premiéru autorské nonsensové recesní inscenace Ludvíci aneb Skvělá parta, hlášky, všechno. Hra měla nečekaný úspěch u publika, v příští sezóně pak divadlo vystupovalo již pod názvem Ludvíci a s tímto představením účinkovali v r. 1994 na Šrámkově Písku a Jiráskově Hronově. V témže roce mělo premiéru podobně laděné autorské představení Hedvika Pašákova aneb Veselohra se zpěvy a hepyjendem.

V r. 1995 se dva Ludvíci (D. Haták a P. Litvan) podíleli na historické velkohře DS Žumbera k 700. výročí založení Plzně Saracénský čert, kde alternovali hlavní postavu Radouše.

Od roku 1995 se činnost divadla ubírá dvěma směry. Jednak začíná uvádět recesní, parodický "původní český divadelní seriál ze života mladých lidí" Čtyřka z Lochotína. První uvedení mělo 6 dílů, později se připisovaly další a první se vynechávaly, až do roku 1999, kdy se naposledy hrály díly 8. až 14. Autorství a režie tohoto "projektu" byly společné. Čtyřka se uváděla ve spolupráci se skupinou Semtex a představení byla

vždy vyprodána. Jeden upravený díl s Ludvíky natočil plzeňský režisér a dokumentarista Miroslav Čapek jako krátký film.

Druhý směr započal spoluprací s herce plzeňského divadla Alfa Janem Stříbrným, který Ludvíkům režíroval svou adaptaci románu Richarda Brautigana Potrat aneb Historická romance forever. Mimořádně zdařilá inscenace o zasněném knihovníkovi a dívce, která nenávidí své krásné tělo, měla premiéru v r. 1996 a byla uvedena i na Šrámkově Písku. Rok po nešťastném odchodu "Stříbrňáka" připravili Ludvíci oficiální derniéru představení ve vyprodaném divadle Čas.

V roce 1998 byla uvedena premiéra inscenace "Devět ranců, v každém po jedné nezbedné pověsti podle Václava Čtvrtka" - malebné, hravé, poeticky humorné představení plné režijních, výtvarných, hereckých i loutkářských nápadů, zapomenutých lidových písniček i technických triků, doporučeno na Šrámkův Písek, kam se bohužel nakonec nedostalo.

Na jaře 2000 mělo premiéru představení Marie aneb Tys ho otrávila, drama brí Mrštíků přenesené na Plzeňsko a viděné s ludvíkovskou nadsázkou. Hra měla úspěch na oblastní přehlídce tradičního divadla v Horažďovicích a vyvolala zajímavé diskuse a příznivé ohlasy na festivalu FEMAD v Libici nad Cidlinou.

Zatím poslední inscenace měla premiéru v lednu roku 2003. Na námět filmaře Miroslava Čapka a člena souboru Romana Milera vznikla hra Molotovův koktejl - muzikál-buzikál o ruské komunitě v New Yorku, která nacvičuje muzikál, ale všechno končí... Vlastně se přijďte podívat. Ve hře vystupují postavy jménem Lenin, Stalin, Trockij, Krupská nebo Molotov a zpívají se písně vskutku pěkné, diváci se upřímně baví.

Ludvíci nikdy nepodceňují význam výtvarné a hudební složky svých inscenací. Za výtvarné zpracování pravidelně získávají ceny na přehlídkách a muzikanty, se kterými spolupracují, by jim mohlo kdekteř amatérské divadlo závidět.

Vtip redakce: Na debila

Přijde moc chytrý chlápek do obchodu a má jen 100 Kč ale potřebuje zaplatit 105 tak říká že za chvíli přijde a donese prachy. Vyjde na ulici a říká si že ojebe nějakého debila.

Tak potká nějakého debila a říká: „Hele, já ti dám hádanku, a když jí neuhodneš tak mi dáš 5 korun, pak

mi dáš hádanku ty, a když jí neuhodnu dám ti 100 Kč. Debil souhlasí a chlápek začne: „Má to čtyři nohy a jí se na tom. Co to je?“

Debil: „Nevím,“ tak mu dá pět korun.

Chlápek je vysmatý a říká: „No a teď ty.“

A debil říká: „Když to stojí máto čtyři nohy a když spadne tak sedum noh.“ Chlápek přemýšlí

a přemýšlí ale na nic nepijde tak mu dá 100 a ptá se debila: „Co že to bylo?“

Debil: „Nevím, tady máš pět korun.“

Sobota 23.9.2017 | 13:30 | 45 minut (včetně přestávky)

JEDNOSMĚRNÍ LIDÉ – TS Bez hranic, Velké Opatovice

O souboru:

Přemýšlela jsem dlouho, jak by měl vypadat takový ten plnotučný první příspěvek. Vlastně nevím. Mohla bych Vás třeba pozvat na nějaké naše vystoupení nebo Vám ukázat video ze soutěže.

Myslím, že bude lepší Vás nejprve vzít za oponu. Do zákulisí všeho dění. Já vím, nezní to jako pozvánka na prestižní superlekcii, ale třeba na konci poznáte, že i ve věcech, které se jeví jako nepodstatné a méněcenné, je určité kouzlo.

Ze začátku jsme byly 4 (děti) + já. Tedy bylo nás pět. :) Bojovaly jsme se stydlivostí a s malým prostorem na cvičení. Moc jsme spolu nemluvily, byly k sobě opatrné. Šly jsme krůček po krůčku a postupně objevovaly samy sebe, objevovaly, co je to důvěra, co je to přátelství a spolupráce. Až jsme se naučily všem těmto věcem - otevřela se nám brána. Jedna brána, světlo v dálí. Sál se zvětšoval (díky některým úžasným lidem z Velkých Opatovic), členů přibývalo. Já jako trenér často čerpala i ze vzduchu. Spoustu věcí jsem neznala a nestydím se to přiznat. Ale jednu věc jsem věděla - chci na sobě pracovat tak, abych se za určitý čas postavila a viděla něco...Něco co jsem vybuodovala, něco čemu jsem byla nápomocná (a mělo to smysl). Bylo mi jedno, jestli to je malé nebo velké, jestli to je dle společnosti nedokonalé nebo nepěkné. Byl to kus mě.

Po 3 letech stojím - koukám se na to, čemu jsem dala život. Je to taneční skupina Bez hranic. Máme diplomy, ocenění, přemety, stojky.... Ale moc dobře víme, že toto je jen nějaké drobné zahřátí u srdíčka. Ta nejdůležitější podstata tkví v milionu emocí, radostí, nekonečných přátelství. Posouváme jedna druhou, respektujeme se, bavíme se o tom, kdo je víc upocený, ve zvedačkách padáme do podivných pozic, máme po tréninku špinavé ponožky, rozcuchané vlasy. I když po hodině nevoníme - obejmeme jedna druhou a společně do toho jdeme

naplno. To jsme prostě MY - naše citové pouto nemá hranice.

Máme před sebou kus cesty. Vždy je co zdokonalovat. Pevně věřím, že jdeme správnou cestou. Cestou bez nadávek, pomluv a závisti. S nikým nesoupeříme - děláme to pro sebe. Každá jsme jiná a jedinečná. Jedna má sílu, druhá je flexibilní, třetí je skvělá herečka ... stručně řečeno všechny se doplňujeme, skládáme jakousi pomyslnou stavebnici plnou pohybu a citění. Jako trenér jsem se naučila jednu životně důležitou věc. Nesrovnávejme nikoho s nikým, jedině potom můžete mít dobrý kolektiv. :) Objevujeme poklady každého člověka, objevujeme jeho předpoklady, talent, dispozice.

Vtip redakce: O tanci

Policiant tančí s blondýnkou a ptá se: "Myslíte si, že jsou policianti blbí?" Ona odpoví: "Ne, ale na hymnu jsem ještě netančila!"

Ze zahájení

Sobota 23.9.2017 | 16:00 | 80 minut (bez přestávky)
KRÁL A LAZEBNICE – DS Trosky Kraslice

O souboru:

Divadelní spolek Trosky Kraslice je pokračovatelem souboru ochotnického divadla v Kraslicích, jehož historie sahá do padesátých let minulého století. Trosky vznikly v roce 2001, kdy ze souboru Divadelní klub Kraslice zůstalo jen jádro skalních divadelníků kolem principála Václava Vávry. Jejich zásluhou soubor překonal obtížné období a rozrostl se na dnešních jedenáct členů.

Největšího úspěchu dosáhl soubor s hrou „Královný“ autorů Vencla a Doleželové na Západočeské přehlídce amatérského divadla v Horažďovicích 2015, kde hra získala mnoho cen. V současné době se soubor věnuje především autorskému divadlu, a to nejen co se týká scénářů her, ale i hudba, scéna a kostýmy pocházejí z tvorby členů souboru. Díky kolektivní spolupráci tak vzniklá díla souboru Trosky Kraslice, pohádky „Jak vysloužilá zvířátka napravila loupežníky“ nebo nejnovějšího díla, „Král a lazebnice“, nesou nezaměnitelný znak jedinečnosti.

Vtip redakce: O králi

Divadelní spolek Trosky Kraslice je pokračovatelem souboru ochotnického divadla v Kraslicích, jehož historie sahá do padesátých let minulého století. Trosky vznikly v roce 2001, kdy ze souboru Divadelní klub Kraslice zůstalo jen jádro skalních divadelníků kolem principála Václava Vávry. Jejich zásluhou soubor překonal obtížné období a rozrostl se na dnešních jedenáct členů.

Největšího úspěchu dosáhl soubor s hrou „Královný“ autorů Vencla a Doleželové na Západočeské přehlídce amatérského divadla v Horažďovicích 2015, kde hra získala mnoho cen. V současné době se soubor věnuje především autorskému divadlu, a to nejen co se týká scénářů her, ale i hudba, scéna a kostýmy pocházejí z tvorby členů souboru. Díky kolektivní spolupráci tak vzniklá díla souboru Trosky Kraslice, pohádky „Jak vysloužilá zvířátka napravila loupežníky“ nebo nejnovějšího díla, „Král a lazebnice“, nesou nezaměnitelný znak jedinečnosti.

Sobota 23.9.2017 | 19:45 | 70 minut (bez přestávky)
DVA – Amadis Brno

O souboru:

Divadelní soubor AMADIS má za sebou již 20 let práce a 20 premiér. Od roku 2005 se pravidelně účastní postupových i nepostupových přehlídek po celé republice, již mnohokrát se představil na festivalech národních a celostátních

Soubor se zaměřuje jak na diváčky velmi úspěšné frašky (např. „Kompletní dílo W.S.“, „Úžasná svatba“), tak na představení určená pro náročnější publikum (thriller „Žena v černém“ nebo tragikomedie „Plný kapsy šutrů“ či „Smíšené dvouhry“).

Inscenace souboru AMADIS vidělo již více než 30.000 diváků po celé České republice a z přehlídek jsme si odvezli mnoho ocenění

Jsme jedním z mála souborů na světě, kterému se povedlo získat autorská práva k inscenaci „Plný kapsy šutrů“, a tuto hru úspěšně nabídnout tisícům spokojených diváků. Uvádíme hry, které jinde nevidíte, a o vaši zábavu se postarají profesionální i amatérští herci, kteří udělají vše pro to, abyste se rozhodně nenudili. Takže se nechte bavit.

Vtip redakce: Manželský

„Proč vždycky stojíš u okna, když zpívám,“ ptá se žena manžela.

„Aby si lidi nemysleli, že tě biju...“

Kavárna Štítko

nejlepší káva a dortíky od našich štítkářů

Redakce zpravodaje:

ZEMKOVÁ Lucie

TATY Jean

TATY Natalie

Sponzoři

